

UIT DE TROMPETTER

Twee docenten nemen afscheid van Willibrord

DEURNE – Een memorabele dag deze week op het St.-Willibrord Gymnasium in Deurne. Daar nemen twee oudgedienden, Ans Mathu en Hans Wellink, afscheid van het onderwijs. Beide docenten gaan met pensioen.

Wellink, leraar Klassieke Talen en Culturen, begon met lesgeven aan het zelfstandige gymnasium in 1975. In die tijd nog achter het huidige conferentiecentrum Willibrordhaeghe. Daar stond hij in de houten bouw, onder leerlingen van toen beter bekend als de 'hobo', voor de klas. Mathu, destijds Verstraete, gaf het vak Nederlands vanaf 1976 tussen de paters in de stenen bouw, de 'stebo'.

Samen komen Wellink en Mathu op het St.-Willibrord uit op bijna zeventig jaar onderwijservaring. 'Een beetje het geheugen van een school, dat ben je dan wel', zo geeft Wellink aan. Hij vindt lesgeven overigens geen beroep.

'Het is een hobby', zo kijkt hij terug. En eigenlijk stopt hij niet helemaal, want hij gaat gewoon door met cursussen op verschillende volksuniversiteiten in de regio. Mathu blijft mentor, maar nu als vrijwilligster van een andere doelgroep, van personen die wilsonbekwaam zijn.

Het onderwijs voor beiden als hobby dus, waarbij de duizenden leerlingen bij wie ze voor de klas stonden, wegwijz werden gemaakt in literatuur, geschiedenis, politiek en grammatica. Om maar een paar zaken te noemen.

Reizen

Beide vertrekkende docenten stonden namelijk niet alleen voor de klas. Ook buiten de lessen om waren ze actief voor de school bezig. Zo maakten ze samen deel uit van het moderamen. Dat is op het gymnasium een commissie die de sociale en culturele activiteiten plant, coördineert en stimuleert.

Ook werd om de vijf jaar met vele anderen de Griekse Week georganiseerd, en werden er toneelvoorstellingen gehouden. Daarbij nam Mathu de rol van grimeur op zich. Jarenlang werden de 'acteurs' door haar bepoederd en verzorgd.

En niet te vergeten de jaarlijkse reizen naar Xanten en Keulen in Duitsland, met grote groepen leerlingen. 'Keulen was één van onze favoriete reizen', lacht Mathu. Wellink had er met de Romereis voor klas vier nog een extra uitje bij. Afgelopen jaar was zijn laatste trip naar Rome, met leerlingen tenminste. Toen stond de teller op 15.

Tragisch

Maar, terugblikkend op al die schooljaren, gaan zowel Mathu als Wellink vervelende gebeurtenissen, die in hun geheugen gegrift staan, ook niet uit de weg. Wellink: 'Momenten dat een jong kind voortijdig komt te overlijden. Dat ontwortelt de school en trekt een zware wissel. Een jongen of meisje dat net nog voor je zat'.

Herinneringen genoeg dus, aan ruim dertig jaar 'Willibrord'. Mathu: 'Het Willibrord is een opleiding met een open blik naar de wereld'. 'Concentratie, nieuwsgierigheid en verwondering worden er ontwikkeld', aldus Wellink. 'En we hebben daar vanaf 1976, vanaf het begin dus, heel actief samengewerkt', zegt Mathu. 'Ja, we zijn al 34 jaar vrienden', vult Wellink aan.